

آینده مبهم ساختمان فرهنگی – تاریخی «گنجینه سرای بابل»

شهروندان از سوی فعالان میراث فرهنگی

در خصوص آینده مبهم ساختمان فرهنگی-تاریخی «گنجینه سرای بابل» به علی جنتی، وزیر ارشاد نامه‌ای منتشر شده که خواهان تصمیم‌سازی مناسب آن وزارتخانه در مورد این موزه شده‌اند. متن نامه به این شرح است: بی‌گمان مواردی بجا مانده از گذشتگان و ارزش‌های تاریخی هر کشوری نشان‌دهنده فرهنگ و شناسنامه هر قوم و ملتی است و در این میان کشور پهناور و شکوهمند ایران، دارای یکی از بارزترین و مهم‌ترین این یادگارهای فرهنگی و تاریخی است. ایران کشوری است با تمدن و فرهنگ هفت‌هزار ساله که با وجود فراز و نشیب‌های تاریخی، همیشه مامن و خاستگاه اخلاقی، هنر، خرد و فرهنگ بوده و هست، مردمان این سرزمین همیشه در انجام امور خیر پیشین و الگوی زمانه بوده و یکی از بنیادی‌ترین شاخصه فرهنگ مردمان موحد این سرزمین اندیشه، گفتار و کردار نیک بوده است که این مهم در همه احوال زندگی و تاریخ ایران چه پیش از اسلام و چه پس از ورود دین مبین اسلام سرلوحه رفتارشان بوده است و این همان آداب و اخلاقی است که بزگان دین و مذهب مابر آن تأکید موجد داشته‌اند. از این آموزه‌های دینی و اخلاقی است که مردمان این سرزمین در راستای گسترش هنر ایرانی-اسلامی بسیار کوشیده‌اند و آثار تاریخی شاخص و ارزشمندی را از خود به یادگار گذاشته‌اند که

بسیاری از آنها اماکن مقدسه و حسنیه‌ها و مساجدی هستند که امروز به رسم امانت به‌دست ما رسیده است. بی‌گمان نقش وزارتخانه متبوع جنابعالی در گسترش و پاسداری فرهنگ، هنر ایرانی-اسلامی بسیار پررنگ است و تأثیرگذار و نگاهبانی و پاسداری از این ارزش‌ها که مصداق حق‌الناس بر کرده ما برای انتقال به آیندگان هستند، بر ما مسئولیتی آن وزارتخانه محترم را سنگین‌تر و وزین‌تر نموده است. در همین راستا و پیرو اخلاق نیکوکاری و فرهنگ امروزی و نیکوکاران و اوقاف و ادارات تابعه آن وزارتخانه

افراد، همدلی و همراهی انتظار می‌رود. چندی است که وضع به‌وجودآمده و آینده مبهم ساختمان فرهنگی-تاریخی «گنجینه سرای بابل» (موزه شهرستان بابل) نسبت به دستور ضراب‌الاجلی تخلیه آن (تا پنجم بهمن‌ماه سال جاری)، از سوی اداره اوقاف شهرستان و تأیید اداره کل سازمان مذکور، بسیاری از عموم شهروندان و فعالان حوزه‌های فرهنگی-هنری و مدنی را نگران نموده است. پیرو این رخداد ناگوار، «ما» جمعی از کشتگران و نمایندگان انجمن‌های مردم‌نهاد فعال در حوزه‌های میراث فرهنگی، مدنی و هنری،

موضوع، اقدامات مقتضی نسبت به تعیین تکلیف این اثر فاخر و همچنین رفع دایم این نگرانی را ایفاد نموده و امید است چنانچه پس از تأیید اسناد مورد ادعا، مبنی بر مالکیت «عرصه» ساختمان تاریخی گنجینه سرای بابل (که در سال ۷۴ خورشیدی پیرو سفر مقام معظم رهبری و بنا به دستور ایشان به موزه تبدیل گردید) و واگذاری مالکیت عرصه آن به سازمان اوقاف و امور خیریه، با تأکید بر احترام به اصل مالکیت سازمان مذکور، به این خواست بجا و محق سازمان‌های مردم‌نهاد و عموم مردم، مبنی بر «عدم تغییر کاربری اصالت» و «تعمیر و مرمت» این بنا، اقدامات مقتضی را در راستای احیای میراث فرهنگی، مدنی و هنری، با توجه به منویات مقام معظم رهبری پیرو این اسناد، میراث تاریخی و هنر اسلامی کشور که فرمودند: «اثر معماری را انسان تحسین می‌کند و چون متعلق به ماست و مال ایرانی‌هاست به آن افتخار هم می‌کنند» به خواست به‌حق شهروندان مبنی بر حفظ ساختار کنونی (ملموس و ناملموس) این اثر تاریخی توجه فرموده و نشان دهید که همچنان معتقد به پذیرش خواست عموم جامعه هستید، تا مبادا خدشای بر این اعتماد مقدس وارد گردد.

جوانان و انگیزه فعالیت داوطلبانه

زندگی... یعنی دستان کوچک و زیبای تو تا همیشه در یادم خواهد ماند.

و بی‌انگیزه در سیستم می‌کند. در تعاملی که این سازمان‌ها با جوانان دارند، اغلب، نیازهای فردی و اجتماعی ایشان نادیده گرفته شده و او در تلاشند تا صرفاً وی را به چشم یک ابزار کمکی که بدون پرداخت هزینه‌ای در دسترس است، نگاه کنند. رفتاری که در درازمدت، جوان را تبدیل به یک عامل افسرده

آرش فیوضاتی، مدیر موسسه خیریه باز باران| همیشه کلمه جوان، حسی چون طراوت و شادی را در ما برمی‌انگیزد. «جوانی: یعنی شور، هیجان، خلاقیت، سرزندگی و توانمندی. جوانی نیروی مضاعف احساسات است. احساساتی فردی و اجتماعی، گاهی کمبود اعتماد بنفس یا خودبینی و... را نیز به همراه دارد. پتانسیلی عظیم از توانمندی‌ها و احساسات در حال غلبان که با یک نیروی محرکه مدیریتی تبدیل به یک بازوی کارآمد خواهد شد.

کار داوطلبانه به فعالیتی گفته می‌شود که افراد درقبال آن دستمزدی دریافت نمی‌کنند و اغلب به طرق دیگری از جمله کمک به دیگران و انجام فعالیت‌های نועودست‌انده احساس رضایت می‌کنند.

در این بین، متأسفانه سازمان‌های مردم‌نهاد نیروی جوان را بسا نیروی «داوطلبانه رایگان» اشتباه می‌گیرند! بدون توجه به احساس نیاز وی به بالندگی و پیشرفت و بدون بهره‌مندی از نیروی نوآوری فکری او در تلاشند تا صرفاً وی را به چشم یک ابزار کمکی که بدون پرداخت هزینه‌ای در دسترس است، نگاه کنند. رفتاری که در درازمدت، جوان را تبدیل به یک عامل افسرده

همکاری رسانه ملی با پلیس در جهت پیشگیری از بزه‌های اجتماعی

معاون سیمای رسانه ملی گفت: رسانه ملی آمادگی دارد که با همکاری کامل با پلیس بتواند سهمی در ارتقای سطح آگاهی مردم به جهت پیشگیری از بزه‌های اجتماعی داشته باشد. به نقل از تسنیم، سردار منتظرالمهدی در نشست مشترکی که بین معاونان سیما و مدیران شبکه‌های تلویزیون برگزار شد، گفت: رسانه ملی بهترین رویکرد برای برقراری ارتباط پلیس با مردم است و از همین طریق است که می‌توان بدون واسطه وارد آذهان عمومی شد و آگاهی‌های لازم را در زمینه‌های مختلف اجتماعی به آنها القاء کرد.

منتظرالمهدی در این دیدار بر ضرورت ساخت برنامه‌ها و همایش‌های مشترک تأکید کرد و از برگزاری اختتامیه مسابقه عکاسی چادرهای آسمانی در بهمن‌ماه خبر داد. علی‌اصغر پورمحمدی، معاون سیمای رسانه ملی نیز در این نشست به بیان این‌که حضور هوشمندانه و پررنگ پلیس در رسانه حاکی از استراتژی هدفمند اجتماعی ناجاست، گفت: رسانه ملی آمادگی دارد که با همکاری کامل با پلیس بتواند سهمی در ارتقای سطح آگاهی مردم به جهت پیشگیری از بزه‌های اجتماعی داشته باشد و همچنین مشارکت عموم را برای پیشگیری از وقوع جرم

فعالیت‌های مرکز نگهداری کودکان معنات سیستان و بلوچستان

مدیرعامل انجمن دفاع از حقوق معلولین سیستان و بلوچستان گفت: در دی‌ماه سال گذشته در مجموعه انجمن دفاع از حقوق معلولان در استان سیستان و بلوچستان و به مرکزیت زاهدان، مرکز ترک اعتیاد کودکان زیر ۱۸ سال افتتاح شد که مسئولیت این مرکز با جامعه حمایت از حقوق معلولین است.

محمد نغعی درخصوص فعالیت‌های این مرکز گفت: در ایمن مرکز پسران معنات زیر ۱۸ سال نگهداری می‌شوند. مشابه این مرکز در استان‌های دیگر وجود ندارد، اما بنابه‌ضرورت در این استان چنین مرکزی ایجاد شده و انجمن حمایت از حقوق معلولین در حال ارائه خدمات است.

او با بیان این‌که این مرکز تنها مسئولیت نگهداری پسران معنات را بر عهده‌دارد و مسئولیت نگهداری دختران معنات با نهاد دیگری است، درخصوص تعداد مراجعان به این مرکز اظهار داشت: از دی‌ماه سال گذشته تاکنون ۳۳ کودک پذیرش شده‌اند که ۲۱ نفر در مرکز به‌سر می‌برند و یک‌نفر هم در بیمارستان تحت‌درمان است. این مرکز با امید به این‌که اعتیاد را به‌نحوی ساماندهی کند که دیگر هیچ کودک معناتی در استان وجود نداشته باشد، تأسیس شده است.

اعتیاد این کودکان بیشتر ناشی از خانواده‌های ناسالم‌شان است

مدیرعامل انجمن دفاع از حقوق معلولین سیستان و بلوچستان با بیان این‌که سیکل پذیرش کودک در این مرکز یک سیکل کاملاً علمی، تخصصی و به‌روز است، اظهار داشت: این مرکز شبیه کمپ نیست، علت اعتیاد بیشتر کودکان و نوجوانان مراجعه‌کننده به این مرکز، خانواده‌های ناسالم است. بچه‌ها در این مرکز تحویل گرفته می‌شوند و بلافاصله به بخش اعصاب و روان بیمارستان ارجاع می‌شوند تا توسط یک متخصص با فوق تخصص اعصاب و روان تحت‌درمان قرار گیرند. این کودکان به صورت کاملاً علمی بستری شده و بسته به نوع موادی که مصرف می‌کنند، تحت‌درمان قرار می‌گیرند. طول درمان نیز از ۱۰ روز تا حداقل ۲۷ هفته تعریف شده است.

نغعی افزود: در این مرکز نگهداری کودک همراه با درمان است؛ البته سیکل اصلی درمان و سپس‌دایی در بیمارستان انجام می‌شود، ولی با کمک پزشک متخصص داخلی، روانشناس و

مراقبان حاضر در مرکز، مراقبت‌های روان‌درمانی و روان‌کاوی در این مرکز انجام می‌شود و زمانی که برای این مرکز تعریف شده، ۴ ماه است. البته برخی از کودکان و نوجوانان به‌دلیل شرایط زندگی و خانوادگی ناسالم، پیش از ۴ ماه هم در مرکز می‌مانند.

هزینه نگهداری هر کودک بیش از ۵ میلیون تومان است

او درخصوص نحوه تأمین هزینه این مرکز عنوان داشت: از خانواده‌ها هزینه‌ای گرفته نمی‌شود و بودجه این مرکز از سازمان بهزیستی پرداخت می‌شود و تقریباً برای هر کودک بالای ۵ میلیون تومان هزینه می‌شود. اکثر این کودکان اگر دوباره به خانواده بازگردند، احتمال اعتیاد مجددشان زیاد است، بنابراین با هماهنگی‌های صورت گرفته به مرکز نگهداری کودکان با بودجه پسرستانی می‌برند.

بچه‌های زیر ۱۸ سال معنات بدون هیچ محدودیتی در مرکز پذیرش می‌شوند

مدیرعامل انجمن دفاع از حقوق معلولین استان سیستان و بلوچستان با بیان این‌که هیچ محدودیتی در زمینه پذیرش کودکان وجود ندارد، خاطر نشان کرد: پذیرش این کودکان از طریق بهزیستی، رسانه و تمام افرادی که با این مرکز در ارتباط هستند، صورت می‌پذیرد. این نهاد از طریق رسانه و بهزیستی اطلاع‌رسانی کرده و از تمام شهرستان‌های استان پذیرش دارد. نغعی ادامه داد: اغلب این بچه‌ها خانواده‌های ناسالمی دارند که صلاحیت نگهداری آنها را ندارند. البته در مرکز ما تعدادی از بچه‌ها اثر اشتباه خانواده دچار اعتیاد شده بودند که با گرفتن تعهد از خانواده‌های مذکور، کودک به خود خانواده تحویل داده‌شد، ولی مشروط بر این‌که یک مددکار هر ماه به کودک سر بزند و با انجام تست مطمئن شود که کودک دوباره آلوده نشده‌است. او با بیان این‌که این مرکز به‌صورت یک کمپ است تا کودکان احساس راحتی بیشتری داشته‌باشند، اظهار داشت: در این مرکز یک فضای ورزشی، استخر و برنامه‌های آموزشی نیز در نظر گرفته‌ایم؛ بعضی از این کودکان از بدو تولد اعتیاد داشتند و اصلاً کودکی نکرده‌اند؛ بنابراین زمان می‌برد تا به شرایط ایدل بازگردند.